

λαστιχάρω

λαστιχάρω, ρ. [<λάστιχο + κατάλ. -άρω], (στη γλώσσα της αργκό) επιμηκύνω, δίνω διάρκεια σε κάτι: «ήρθε για λίγο να μου πει μια καλημέρα κι απ' το πρωί έκατσε στο γραφείο μου και λαστιχάρει». Από την εικόνα του λάστιχου που, όταν το τραβήξουμε από τις δυο άκρες του αυξάνει στο μήκος του λόγω της ελαστικότητάς του·

- λαστιχάρει η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας